

Kiskocsmák, vendéglők
Füstje, mint az élet:
Elválnak a tűztől,
Magasba szökkenne,
Mégis szerteszéled...

Messze Krisztinában
Kék harangok zengnek:
Széllel száll az idő,
Rongyos hőmezőként
Maga után lenget...

Marosvásárhelyt, 1923 decemberében

Szauer Ágoston

HIPOTÉZIS

Az udvaron egy tarka hal lakik,
olykor benéz a konyhaablakon.
Eljutni még a megjelölt napig –
a gondolatjel újabb alkalom.

Időjárás: csak jobban és alig.
Térképlapok, akár a rossz plafon,
alföldek, ujjnyom, régi szörp, fagyik.
A váza száraz még az asztalon.

Igaz hát, cseppfolyós az életünk,
egy képlet kéne hozzá, új alap.
A domb s a négy égtáj nem jön velünk,

a tárgyak közt idő van, rengeteg,
látszik, ha fényszóróként tűz a nap:
a nagy szimbólumok csak vízjelek.

BETEKINTÉS

Egy margaréta, fémhideg.
Ez Goethe márvány, szép feje
és bronzkutya, s a vitrinek
egyforma könyvekkel tele.

Lépés. Kicsit sem könnyedén.
Egy jól tanított gépszalag
s a hall kövén a sárga fény
a konyhaajtóig szalad.

Bögrék között koffeinkorong.
A cím sincs még a cédulán.
A mélyhűtőben ott szorong
egy több száz éves délután.

Imreh András

NEGATÍV VISZONY

Fürdőkád, teniszlabdákkal teli.
Alig félkomfortos fürdőszobában.
Csupán a teltséget érzékeli
a szem, amint egy téglatestbe zártan
betömörült rendben megannyi gömb.
Mi kezdhető viszont az úrnövény
alaku résekkel? Mondjuk, kiönt
valaki két sor labdát. Csak kemény,
kézzelfogható labdákat. A két sor
hézag sehol se pattogna. Viszont
egy esetleges visszahelyezéskor
kirajzolnák e negatív viszonyt
megint a labdák. Amelynek neve:
saját leírása: A Közti Tér;
Az, Amelytől Egy Csordultig Tele
Kádba Majdnem Még Egyszer Annyi Fér.